

Stilleven

Het raam stond open
waar achter het gordijn de zon ontwaakt.
Waar het fietsschuurtje kraakt, een muis
naar binnen was gelopen. Hoe het in
een hoekje was gekropen en toen jij vergat,
nadat je fiets was weggereden - de deur,
die nog altijd open zou staan.

Waar vanachter het raam, zij zich nu uitstreckte.
Waar een merel het opgewekte geluid van de dag,
een rondje bomen gaf. Hoe het overal kon zingen.

Dat viel niet te beginnen, voor die inmiddels
ontsnapte muis. Die kon geen klanken laten
klinken. Even roepen 'help laat mij er uit,'
omdat hij in de schuur zat opgesloten. In de tuin
ontsproten, de eerste bloemen van het seizoen.

Het stopt

Het stopt niet,
dat houden van.
Wat stopt is het ritmisch kloppen
van het hart,
dat verwacht want,
zoveel herbergen in één orgaan.
Maar nadat je was gegaan
stroomde die harten
van andere over.
Hun ritme was totaal van slag.
Niemand voorzag
dat het leven tijdelijk
totaal niet meer zou kloppen.
Het zou alles stilleggen en
stoppen.
Maar dat hart zou langzaam
weer pulseren.
Afscheid nemen viel
niet te leren.

De Bourgogne

Op de route des Grands Crus de Bourgogne, daar begon je Franse avontuur. Waar je in het late middaguur, langs purperen velden vol lavendel, haast overal wel zou willen stoppen. Alles zou tot daar kloppen.

Het landschap, het gezelschap, de vuurrode zakkende zon. Alles zou over gaan van avontuur naar herinnering en 's avonds kijkend naar de vele ranken wijn, zou je in dat moment geluk zijn, omdat het zo veilig ver weg lag van alles waar je van wilde ontkomen.

Je kon de route dromen en met je ogen dicht, proefde je in je glas het zonlicht. Je zou het naar overal mee willen nemen. Het alleen recht van dat moment willen claimen, voor altijd daar willen zijn.